

РЕШЕНИЕ

№ 251

гр. Варна, 14.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 23 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Даниела Михайлова

при участието на секретаря Пламен Б. Пламенов
като разгледа докладваното от Даниела Михайлова Административно наказателно дело № 20223110202114 по описа за 2022 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на „Фреш ПМ“ ООД, представлявано от управителя П.С.П. -ЕГН ***** , против Наказателно постановление № 03- 2100003/ 15.09.2021г. на И.Д. Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - Варна, с което на „Фреш ПМ“ ООД е наложено административно наказание "Имуществена санкция" в размер на 1 900 лева, на основание чл. 416 ал.5 вр. чл. 414 ал.1 от КТ.

В жалбата се иска отмяна на постановлението, като се твърди, че описаното в него нарушение не е допуснато, тъй като св.С. на 31.07.2021г. и на 01.08.2021г. не е полагал труд, защото е пътувал до родния си гр.Монтана да се снабди с медицинско удостоверение, че е психично здрав, необходимо му за записване във ВСУ „Черноризец Храбър“. Сочи се, че документът бил издаден на 02.08.2021г., че св.С. лично го получил в гр.Монтана , след което пътувал обратно с личния си автомобил и в 16.00ч. се е явил за втора смяна работа.В жалбата се сочи още, че поради пропуск тази промяна не била отбелязана в графика заради прекомерното натоварване в работния процес през летния сезон.На следващо място са наведени доводи, че такива възражения са били направени след предявяване на акта, но наказващият орган не е провел необходимото разследване. Поради тези и други съображения се иска отмяна на постановлението.

Въззивната страна, редовно призована, представлява се от надлежно

упълномощен процесуален представител, който поддържа жалбата на посочените в нея основания. По същество адв. Р.Ж. отново навежда доводи, че нарушението не е допуснато, както и че наказващият орган не е взел предвид представените му доказателства и се е произнесъл при неизяснена фактическа обстановка. Поради това и пледира за отмяна на постановлението и присъждане на направените по делото разноски.

Въззиваемата страна, редовно уведомена, представлява се от надлежно упълномощен представител, който оспорва жалбата и изразява мотивирано становище за потвърждаване на постановлението като правилно и законосъобразно. Прави и искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следната **фактическа обстановка**:

На 10.08.2021 г., служители на ДИТ – Варна, една от които св. Н. З., извършили проверка в супермаркет „Фреш-Ерма 1000“ в кк „Златни пясъци“, комплекс „Червен рак“, до хотел „Ерма“, стопанисван от „Фреш ПМ“ ООД, в хода на която били изискани необходимите за нейното провеждане документи. Установило се, че с правилника за вътрешния трудов ред е било въведено сумирано отчитане на работното време за целия персонал, като били въведени работни смени съответно две осемчасови работни смени – от 08.00ч. до 16.30ч. и от 16.00ч. до 00ч., и две седемчасови работни смени – от 08.00ч. до 16.00ч. и от 14.00ч. до 22.00ч. При проверка на представен месечен график / присъствена форма за м.юли и м.август 2021г., св. З. установила, че св. А. С., който работел на длъжност „помощник магазин“, е полагал труд от 29.07.2021г. до 04.08.2021г. без да ползва почивен ден. По този начин не му била осигурена непрекъснатата междуседмична почивка от най-малко 36 часа. Констатациите от проверката св.З. описала в Протокол № ПР 212666/08.09.2021г., с който дала и съответните подписания.

Поради установеното нарушение на 08.09.2021г. св. З. съставила против „Фреш ПМ“ ООД акт за установяване на административно нарушение, за това че при въведено сумирано отчитане на работното време св. А. С. е полагал труд в периода 29.07.2021г. до 04.08.2021г., включително без да му е била осигурена непрекъснатата седмична почивка с продължителност не по-малко от 36 часа. Нарушението било квалифицирано като такова по чл.153 ал.2 от КТ. Било прието, че то е извършено на 04.08.2021г., когато св. С. е следвало да ползва седмична почивка. При предявяването на акта на надлежно упълномощено лице възражения не били направени. В срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН против този и други съставени и връчени актове, били депозиран писмени възражения. В тях било посочено, че всъщност св.С. не е бил на работа на 31.07.2021г. и на 01.08.2021г., тъй като е пътувал до гр.Монтана, за да си изкара медицинско свидетелство- удостоверение от ОМЦ-Монтана ЕООД, че е психично

здрав, необходимо за записването му във ВСУ „Черноризец Храбър“. Било посочено, че документът е бил получен от свидетеля на 02.08.2021г., който с личният си автомобил се е върнал обратно и в 16.00ч. на 02.08.2021г. е застъпил втора смяна на работа в супермаркета. Тази промяна не била отразена в графика поради натоварването в летния период. В заключение било формулирано искане да се извърши проверка и да се направи преценка, че описаното нарушение не е извършено. Към възраженията била приложена и саморъчно изготвена от св.С. декларация, в която били описани обстоятелствата, изложени във възражението. То било разгледано и с мотивирано становище прието за неоснователно.

Въз основа на акта било издадено и атакуваното наказателно постановление, в което наказващият орган изцяло възприел фактическите констатации в него и правната квалификация на нарушението-по чл.153 ал.2 от КТ. За него на основание чл.414 ал.1 от КТ на „ Фреш ПМ ” ООД била наложена имуществена санкция в размер на 1 900лв.

В хода на съдебното следствие като свидетел бе разпитана св. Н. З. - актосъставител, чиито показания съдът кредитира изцяло като дадени обективно, безпристрастно и пълно. От тях се установи, че нарушението е констатирано при извършена проверка по документи, представени от представителя на работодателя.

По искане на процесуалният представител на въззивната страна съдът допусна до разпит и св. А. С. , чиито показания кредитира отчасти, доколкото противоречат на останалите събрани по делото доказателства. Свидетелят посочи, че в периода, описан в постановлението, не е бил на работа последния ден на м.юли 2021г. и първия ден на м.август 2021г., като е бил в гр.Монтана за да подаде и респективно да получи документ от психодиспансера, необходим му да се запише във ВСУ „Черноризец Храбър“. Св.С. бе категоричен, че е трябвало да получи лично удостоверение и го е направил на 02.08.2021г., като същия ден се е върнал и е отишъл на работа . Свидетелят посочи още, че обичайно в началото на месеца се запознава с графика, по който трябва да работи и полага подпис в него. За конкретния случай заяви, че се е обадил на управителя на дружеството по телефона.

Съдът приобщи към доказателствата по делото представените от адв.Ж. копия на график за м.юли 2021г. и м.август 2021г., както и отговор от ВСУ „Черноризец Храбър“.

Гореописаната фактическа обстановка се установява от събраните по делото гласни доказателства и тези по административно-наказателната преписка, както и приложените към жалбата ,които преценени в тяхната съвкупност са взаимно и логически свързани и последователни, поради което съдът ги кредитира.

Съдът, въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваността му, и справедливостта на наложеното административно наказание

прави следните **правни изводи**:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срока за обжалване от надлежна страна и е приета от съда за разглеждане.

Наказателно постановление № 03-2100003/15.09.2021 г. е издадено от компетентен орган – И.Д. Директор на Дирекция „Инспекция по труда” – Варна., съгласно Заповед № ЧР – 612/24.08.2021г. Същото е издадено в шестмесечния преклузивен срок и е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН. Вмененото във вина нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща да се разбере какво е обвинението и срещу какво да се организира защитата. Посочени са нарушените материално-правни норми, като наказанието за нарушението е индивидуализирано. Депозираните след предявяване на акта възражения са били разгледани и с мотивирано становище приети за неоснователни, с което наказващият орган е изпълнил задълженията си по чл.52 ал.4 от ЗАНН.Поради това съдът намира, че в хода на административно-наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, с оглед на което и възраженията в тази насока са неоснователни.

От всички събрани по делото писмени и гласни доказателства безспорно се установява, че св. С. е работел към „ Фреш ПМ “ ООД , в супермаркет „Фреш Ерма 1000“ като „ помощник магазин“ , както и че според представения от работодателя график той е работил без почивка в периода от 29.07.2021г. до 04.08.2021г.Спорният елемент в настоящият казус е дали действително св. С. е работил в този период, респективно дали от страна на дружеството е допуснато описаното в акта и постановлението нарушение на чл.153 ал.2 от КТ.В тази връзка са оформиха две групи доказателства.От една страна в представените в хода на проверката графици безспорно е вписано, че св. С. е полагал труд в периода от 29.07.2021г. до 04.08.2021г.От друга страна в показанията си самия работник сочи, че в този период на 31.07.2021г. и на 01.08.2021г. не е бил на работа защото е пътувал до гр.Монтана с цел да получи удостоверение за психическа годност, което му е било необходимо за записването му като студент. Св.С. подробно описва , че обичайно работи пет дни , като дава втора смяна, след което почива, че последния ден на м.юли 2021г. бил съботен и тогава след като приключил смяната си около 00,30ч. на 31.07.2021г. тръгнал за гр.Монтана, че там разбрал, че ще може да вземе документа в понеделник сутринта, поради което и позвънил на управителя на фирмата, за да поиска да почива и в неделя. След това , на 02.08.2021г. взел удостоверението срещу подпис и тръгнал обратно към гр.Варна.Свидетелят посочи още, че не се е интересувал лично за него как се попълва графика когато се е наложило да има промяна на работните и почивните му дни, като потвърди че е положил подпис в графика за м.август 2021г., който е бил представен на проверяващите, както и че такъв е положил и в графика, представен от адв.Ж. в хода на съдебното заседание, в който са вписани различни работни и почивни дни.

При преценка на тези доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази, че нарушението е било установено по представени графици за работа, съдът намира, че показанията на св. С., за това че не е полагал труд на 31.07.2021г. и на 01.08.2021г. не могат да бъдат кредитирани. От една страна те категорично противоречат на представените в хода на проверката от работодателя графици за работа и присъствени форми, в които тези дни са посочени като работни за св.С.. Твърденията му пък че е пътувал до гр.Монтана за да се снабди с удостоверение за психическа годност, което после е представил във ВСУ „Черноризец Храбър“ при записването си, категорично се опровергават от представения от адв.Ж. отговор от университета. В него изрично е посочено, че св.С. е бил записан за учебната 2021/2022г. в първи курс, специалност „Противодействие на престъпността и опазване на обществения ред“, редовно обучение със заповед на ректор № 627/23.09.2021г., че в досието му са налични всички нормативно изискуеми документи, но сред тях няма удостоверение за това, че студентът не се води на психиатричен отчет. Поради това съдът намира, че показанията на св.С. в тази им част, както и представените от адв.Ж. копия от графици за м.юли и м.август 2021г. не следва да бъдат кредитирани, тъй като се опровергават от останалите доказателства по делото. В този смисъл е и Решение № 162/15.02.2022г. по к.а.н.д.№ 2578/2021г на Административен съд-Варна. С оглед на изложеното до тук съдът счита, че правилно административно-наказващия орган е приложил материалния закон, като е съотнесъл установените фактически констатации към хипотезата на правната норма. Безспорно е, че в обекта, стопанисван от дружеството е било въведено сумирано изчисляване на работното време, както и че работодателят не е осигурил непрекъсната седмична почивка в размер не по-малък от 36 часа на св. С., с което е била нарушена разпоредбата на чл. 153 ал.2 от КТ. Съобразно разпоредбите на КТ при полагането на труд при сумирано изчисляване на работното време, работните смени следва да бъдат с максимална продължителност от 12 часа, а седмичната почивка да бъде осигурена в минимален размер от 36 часа. В настоящият случай от писмените и гласни доказателства по делото се доказва с категоричност, че св. С. е работил без седмична почивка в периода от 29.07.2021г. до 04.08.2021г. Поради това съдът намира, че нарушението безспорно е извършено.

Правилно е била ангажирана отговорността на „Фреш ПМ“ ООД в качеството му на работодател чрез налагане на "имуществена санкция". Това по своята правна същност е безвиновна отговорност и представлява обективната отговорност на правния субект за неизпълнение на задължения към държавата, каквото имаме в конкретния случай и се реализира независимо от конкретния извършител, формата на вина, степента на обществена опасност на дееца и т. н.

Правилно наказващият орган е приел, че случаят не е маловажен. Допуснатото нарушение не се отличава от останалите от своя вид, за да се приеме че обществената

му опасност е явно незначителна. Поради това съдът намира, че правилно не е била приложена разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.Съобразно обективните характеристики на нарушението и доказателствата по делото съдът намира, че нормата на чл.415 „в” от КТ е неприложима.Законът предвижда прилагането на тази привилигирана норма тогава когато нарушението е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в КТ и от което не са произтекли вредни последици за работниците и служителите. В случая след като работника е положил труд без да му бъде осигурена почивка, безспорно за него са произлезли вредни последици, а и обективно самото нарушение не би могло да бъде отстранено.

Правилно е била приложена санкционната норма, тъй като именно в чл.414 ал.1 от КТ е предвидена санкция за работодател, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство, каквото имаме в настоящият случай. При индивидуализация на наложената санкция наказващият орган обаче не е преценил всички обстоятелства , визирани в чл.27 от ЗАНН.По делото не са представени доказателства на работодателя да са налагани други наказания за нарушения на трудовото законодателство.Поради това, като съобрази всички събрани по делото доказателства , съдът намира, че следва да намали размера на наложената санкция от 1 900лв. на 1 500лв.

С оглед изхода на делото и съобразно направените искания, на основание чл.63 „д“ от ЗАНН и чл.143 ал.1 от АПК, съдът намира, че и на двете страни в процеса следва да се присъдят разноски. На Дирекция „Инспекция по труда“-Варна следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение , което с оглед продължителността на делото и неговата сложност, съдът определя като такова в размер на 120лв. В съответствие с разпоредбата на чл.78 ал.3 от ГПК, това възнаграждение следва да бъде съразмерно на потвърдената част на наказателното постановление, поради което и на Д”ИТ”-Варна следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 95лв. Разноски следва да се присъдят и на „Фреш ПМ“ ООД .По делото е представен списък с разноски и фактура, от които е видно, че е заплатена сумата от 480лв. с ДДС за процесуално представителство по настоящото дело.Тази сума е в минималния размер на възнаграждението за процесуално представителство, визиран в Наредбата за минималните размери на адвокатски възнаграждения, действала към момента на заплащане на сумата. Поради това съдът намира, че следва на „ Фреш ПМ“ ООД да се присъдят направени по делото разноски в размер на 101 лв., съразмерно на отменената част на наказателното постановление.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 , ал.2 т.4 и ал.7 т.4 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 03- 2100003/ 15.09.2021г. на И.Д. Директор на Дирекция „Инспекция по труда” - Варна, с което на „ Фреш ПМ “ ООД е

наложено административно наказание "Имуществена санкция" в размер на 1 900 лева, на основание чл. 416 ал.5 вр. чл. 414 ал.1 от КТ, като **НАМАЛЯВА** размера на наложената „Имуществена санкция“ от 1 900лв. на 1 500лв.

ОСЪЖДА „ Фреш ПМ“ ООД, БУЛСТАТ 204007019 да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ Варна , юрисконсултско възнаграждение в размер на 95 / деветдесет и пет/ лв.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда“ Варна да заплати на „ Фреш ПМ “ ООД, БУЛСТАТ 204007019 сумата 101 / сто и един / лв. за направени по делото разноси за процесуално представителство.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд-Варна по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____